

Tämä kirjoitus on julkaistu Helsingin Sanomien mielipidepalstalla 8.9.2012 otsikolla "Suomen Pankin rooli on arvioitava perusteellisesti uudelleen":

On aika arvioida perusteellisesti uudelleen Suomen Pankin rooli Suomessa.

Päällisin puolin mikään ei ole muuttunut. Suomen markan "isä" J.V.Snellman istuu rauhallisena Suomen Pankin talon edessä, vaikka markasta on jäljellä enää museo lähikorttelissa. Kyseessä on kuitenkin näköharha.

Ennen Suomen Pankki oli eduskunnan pankki. Nykyisin se ei enää ole edes Suomen pankki saati eduskunnan pankki. Se on Euroopan keskuspankin (EKP) haarakonttori, joka toteuttaa pääkonttorin politiikkaa. Eduskunnan pankkivaltuutetuilta on viety valta.

Kun EKP ostaa ilman ylärajaa ylivelkamaiden velkakirjoja markkinoilta, Suomen haarakonttorin kiintiö näiden riskipapereiden ostoista on 1,8 %. Mahdolliset luottotappiot maksetaan Suomen Pankin varoista. Jos valtio takaa sen tappiot, eduskunnan pitäisi päättää, millaisia vastuita Suomelle saa syntyä EKP:n päätöksistä.

EKP:n neuvostossa päätökset Suomen puolesta tekee yksin Suomen Pankin pääjohtaja. Hän ei saa konsultoida valtionjohtoa eikä kertoa neuvoston keskustelujen sisällöstä tai päätösten perusteista edes pääministerille. EKP on suvereeninen, jäsenmaat eivät.

Suomen Pankin taseen loppusumma kasvoi kesäkuusta 2011 viime kesäkuuhun yli kolminkertaiseksi: 32 miljardista 106 miljardiin euroon. Se kertoo riskikeskittymistä, jotka ovat seurausta Emu-maiden yhteisestä maksuliikennejärjestelmästä Target2:sta että EKP:n käynnistämästä LTRO-bittirahoituksesta, joka on sama asia kuin vanhan ajan setelirahoitus. Target2:sta Suomella on 70-80 miljardin euron saatavat EKP:n kautta Emun ongelmamailta.

EKP on antanut yhden prosentin korolla yli biljoona euroa ilman ehtoja Emu-maiden yksityisten pankkien vapaaseen käyttöön.

Tällaista pankkien saamaa halparahaa makuutetaan suurituottoisten riskisijoituskohteiden

avautumisen toivossa, mutta hukkakäytössä yli yön-talletuksina Suomen Pankissa.

Kun EU:ssa komissio toimii akuutin velkakriisin ratkaisun etsimisen sijasta ja kriisin varjolla EU:n liittovaltioimiseksi, sen suunnitelmissa ovat finanssiunioni ja pankkiunioni. Finanssiunionia varten on EU:n rakenteiden ulkopuolella tehty valtioiden välinen "vakaussopimus". Se vie eduskunnalta budjettivallan ja on niin ollen ristiriidassa Suomen perustuslain kanssa. Siksi sopimuksen hyväksyminen vaatii mielestäni perustuslain muutoksen.

Pankkiunionissa pankkivalvonta keskitetään EKP:n alaisuuteen. Siitä puhutaan. Sen sijaan vaietaan siitä, että pankkiunioniin kuuluu myös yhteisvastuullinen talletussuojajärjestelmä. Siinä

suomalaisella rahalla turvataan ongelmamaiden tallettajien säästöjä niiden pankkien konkurssitilanteissa. Se on riski vailla maksukattoja - ellei sitten EU:n talletussuoja ole yhtä virtuaalinen kuin hallituksen Suomen pankkien pelastukseksi ehdottama pankkivero.

Kun EU keskittyy pystyttämään tällaisia yhteisvastuullisia rakenteita, niillä ei ratkaista ylivelkaantumisen ongelmaa tässä ja nyt. Vastuu EU:n kaikkien aikojen syvimmän kriisin hoidosta onkin siirtynyt EKP:lle. Se ei kuitenkaan tuoreilla 6. syyskuuta tekemillään päätöksillä luo kasvua velkojen maksuun, vaan uskoo edelleen velan hoitamiseen velalla.

EKP:n olisi vaihdettava rahapoliittinen paradigmansa, luovuttava olemattoman inflaation vastaisesta taistelusta, suunnattava LTRO:n kaltainen bittirahoitusohjelma pankkien sijasta valtioille ja ostettava valtioiden velkapapereita niiltä itseltään. Se ei voi olla sen laittomampaa kuin niiden ostaminen sijoittajilta.

Jos tuetaan ensi sijassa pankkeja eikä valtioita, markat saattavat saada Suomen Pankin rahamuseossa lähivuosina seuraa euroista.

